

## عنوان مقاله:

بررسی شاخصه های منطقه گرایی در معماری معاصر

## محل انتشار:

اولین کنفرانس عمران، شهرسازی، معماری و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

## نویسندگان:

پوران محمدی - دانشجویی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد دولت اباد، دانشگاه آزاد اسلامی، دولت آباد بخوار، اصفهان، ایران

علیرضا اعظمی دولت آبادی - دانشجویی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد دولت اباد، دانشگاه آزاد اسلامی، دولت آباد بخوار، اصفهان، ایران

مجید کمالی - دانشجویی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد دولت اباد، دانشگاه آزاد اسلامی، دولت آباد بخوار، اصفهان، ایران

مهران کار احمدی - استادیار و عضو هیات علمی، گروه معماری، دانشگاه غیر دولتی شهید اشرفی اصفهانی، اصفهان، ایران

## خلاصه مقاله:

بیان مسئله: تلاش در جهت بازگرداندن آن چیزی به معماری است که مدرنیسم اولیه از معماری حذف کرد. یا به بیانی دیگر تلاش در جهت حفظ و ایجاد تداوم بین اشکال ساختمانی حال با گذشته. هدف پژوهش: این پژوهش با استفاده از روش توصیفی تحلیلی، کیفی، مورد پژوهی و منابع معتبر اینترنتی انجام گرفته پس از بررسی پیشینه موضوع، تعاریف و اصطلاحات درباب موضوع پژوهش منطقه و منطقه گرایی در معماری ارئه شده در ادامه به انواع منطقه گرایی و آن پرداخته میشود. روش پژوهش: این پژوهش با استفاده از روش توصیفی تحلیلی، کیفی، مورد پژوهی و منابع معتبر اینترنتی انجام گرفته پس از بررسی پیشینه موضوع، تعاریف و اصطلاحات درباب موضوع پژوهش منطقه و منطقه گرایی در معماری ارئه شده در ادامه به انواع منطقه گرایی و آن پرداخته می شود. نتیجه گیری: منطقه گرایی دیدگاهی تحلیلی و انتقادی است و بر حفظ ویژگی ها و خصوصیات خاص مکان تاکید دارد و رویکردی در طراحی است که هویت منطقه را بر خصوصیات عام جهانی مقدم میداند. منطقه گرایی آشتی دادن تمدن های جهانی با خصوصیات ویژه مکانی است. منطقه گرایی یکی از رویکردهای معماری است که در تعامل با فرهنگ و بستر فرهنگی قرار داشته و بر لزوم توجه به ویژگی های فرهنگی، جغرافیایی، اقلیمی یک منطقه خاص تاکید می کند. این خصوصیات در نهایت، به معماری " حال و هوا " بخشیده و حس مکان را در مواجه با فضاها تقویت می کند، شاخصه های منطقه گرایی شامل مصالح بومی، ساخت بومی، همساز با اقلیم منطقه، هندسه و تناسب معماری بومی، عناصر ملی یا منطقه ای در معماری استفاده از نشانه های نمادین معماری، بر این اساس در تحلیل نمونه های مورد بررسی مصالح بومی در دومورد وساخت بومی در هیچ کدام، همساز با اقلیم در یک مورد هندسه و تناسب در یک مورد عناصر ملی در سه مورد استفاده از نشانه های نمادین در سه مورد وجود داشته پس بنابراین هر سه نمونه مورد پژوهش نسبت به معیارهای طراحی زمینه گرایی با بافت موجود همخوانی و سازگاری دارند

## کلمات کلیدی:

منطقه گرایی، معماری، معماری معاصر، مکان، شهرسازی، تکنولوژی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406657>



